

Vergaderjaar 2006–2007

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 435

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 25 oktober 2006

De vaste commissie voor Justitie¹ heeft op 4 oktober 2006 overleg gevoerd met minister Hirsch Ballin van Justitie en minister Verdonk voor Vreemdelingenzaken en Integratie over:

- **de geannoteerde agenda JBZ-Raad d.d. 5 en 6 oktober 2006 (23 490, nr. 431);**
- **de brief van de minister van Justitie d.d. 4 september 2006 inzake stand van zaken tweede generatie Schengen Informatie Systeem (SIS II) (23 490, nr. 427).**

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

De **voorzitter** deelt mee dat de CDA-fractie met kennisgeving afwezig is en dat zij zich daarvoor heeft verontschuldigd.

¹ Samenstelling:

Leden: Van de Camp (CDA), Klaas de Vries (PvdA), Dittrich (D66), Rouvoet (ChristenUnie), De Wit (SP), Albayrak (PvdA), Wilders (Groep Wilders), Weekers (VVD), De Pater-van der Meer (CDA), voorzitter, Çörüz (CDA), Verbeet (PvdA), ondervoorzitter, Wolfsen (PvdA), Jan de Vries (CDA), Van Haersma Buma (CDA), Van Vroonhoven-Kok (CDA), Varela (LPF), Van Fessem (CDA), Straub (PvdA), Nawijn (Groep Nawijn), Visser (VVD), Azough (GroenLinks), Griffith (VVD), Van Egerschot (VVD), Van Schijndel (Groep Eerdmans/Van Schijndel), Meijer (PvdA), Özütok (GroenLinks), Wagner (PvdA) en Van Oudenallen (Groep Van Oudenallen).

Piv. leden: Jonker (CDA), Dijsselbloem (PvdA), Lambrechts (D66), Van der Staaij (SGP), Van Velzen (SP), Noorman-den Uyl (PvdA), Blok (VVD), Van Miltenburg (VVD), Aasted Madsen-van Stiphout (CDA), Jager (CDA), Van Heteren (PvdA), Arib (PvdA), Buijs (CDA), Sterk (CDA), Joldersma (CDA), Ormel (CDA), Van Dijken (PvdA), Karimi (GroenLinks), Van der Sande (VVD), Örgü (VVD), Kalsbeek (PvdA), Halsema (GroenLinks) en Timmer (PvdA).

De heer **Weekers** (VVD) deelt de opvatting van de regering aangaande A-punt 2g (goedkeuring samenwerkingsovereenkomst tussen Eurojust en de Verenigde Staten) van de geannoteerde agenda. Bij de implementatie van de samenwerkingsovereenkomst tussen Eurojust en de VS zullen de lidstaten de vinger aan de pols moeten houden. Hoe zal de dataprotectie in de praktijk vorm krijgen? Wat zijn de middelen die daarbij ter beschikking staan om te kunnen ingrijpen bij eventueel ongewenste acties van de VS? Deze vraag houdt mede verband met de recente ervaring met de VS inzake de geheime detentiecentra.

Bij B-punt 3 (tussenbalans inzake het Haags Programma) is de vraag of de passerelle-bepaling wordt toegepast. Bij het strafrecht raakt dat overigens de nationale soevereiniteit. Samenwerking op het terrein van politie en justitie is in de praktijk ontzettend belangrijk. In dit verband hoeft de besluitvormingsprocedure geen belemmering te zijn. Daar Nederland echter nagenoeg niet aanwezig was bij de informele raad is dit punt in de diepvries gezet. Kan dit bevestigd worden? Blijft de Nederlandse regering bij haar standpunt dat er geen passerelle-bepaling gewenst is, omdat besluitvorming met unanimititeit niet de oorzaak van het probleem is? De VVD-fractie wil een voorbehoud maken bij B-punt 12. Immers, het op te richten bureau gaat een aantal taken vervullen dat nu door de Raad van Europa wordt gedaan. Er is weliswaar al aangegeven dat de taken van dat

bureau moeten worden afgestemd met die van de Raad, alsook dat de taken complementair moeten zijn, maar toch wordt er gevreesd voor een soort competentiestrijd, die de Europese Unie zal winnen. De VVD-fractie maakt zich dan ook zorgen over de fundamentele mensenrechten in die landen die wel lid zijn van de Raad van Europa, maar niet van de Europese Unie. De voorzitter van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa, de heer Van der Linden, heeft onlangs ook grote bezwaren geuit.

Nederland is terecht tegen B-punt 13 (voorstel voor een richtlijn inzake de strafrechtelijke maatregelen ter handhaving van intellectuele eigendomsrechten). Ook de subsidiariteitscommissie van de Staten-Generaal heeft nog aangegeven dat Europa zich daar niet mee moet bemoeien. De VVD-fractie maakt dan ook een voorbehoud bij dit agendapunt.

Mevrouw **Özütok** (GroenLinks) weet nog niet precies wat het standpunt van de minister is aangaande de kaderwet inzake SIS II. De geëigende volgorde is dat eerst het kaderbesluit genomen moet worden en dat er vervolgens een beslissing wordt genomen over SIS II. Wat is dus het standpunt van de minister in dezen?

Er is nu ook een juridisch vacuüm ontstaan door de uitspraak van het Hof over de juridische basis van de Europese overeenkomst met de Verenigde Staten over de uitwisseling van passagiersgegevens door luchtvaartmaatschappijen. De VS heeft ter zake aanvullende eisen gesteld. Bovendien bleek de VS de gegevens voor meer doelen te gebruiken. Er is nu dus geen overeenkomst, maar de luchtvaartmaatschappijen handelen wel in de geest van de oorspronkelijke overeenkomst. Immers, anders worden zij geconfronteerd met hoge boetes dan wel intrekking van kostbare landingsrechten. Toch handelen die maatschappijen nu in overtreding met de Europese regels. De uitgevoerde evaluatie door de Europese Commissie is tot op heden op verzoek van de Amerikanen niet openbaar gemaakt. Het Europese college voor persoonsgegevens is terecht van mening dat de VS niet meer vrijelijk mag kijken in de bestanden van luchtvaartmaatschappijen. Er moet dus helder zijn welke gegevens voor de VS noodzakelijk zijn. De luchtvaartmaatschappijen moeten die gegevens ook zelf aanleveren: een push-systeem en geen pull-systeem. Bij een pull-systeem, dat de VS voorstaat, ontbreekt namelijk iedere vorm van controle. In het oorspronkelijke akkoord staat de bepaling van een evaluatie in 2007. Als het nieuwe akkoord extra Amerikaanse eisen bevat, moet er gepleit worden voor een controversieelverklaring.

De antwoorden op de recente mondelinge vragen van mevrouw Karimi over dit onderwerp verschaffen geen helderheid. Er is daarenboven geen schriftelijke vertrouwelijke informatie ontvangen, waar wel om was gevraagd. De conclusie lijkt dan ook te moeten zijn dat de minister nog steeds in het duister tast over de status van de overeenkomst. Vandaar het verzoek om geen instemming te verlenen.

De heer **Koenders** (PvdA) merkt op dat de meerderheid van de EU geen gebruik wil maken van de passerelle-bepaling. Wat is de discussie precies geweest in de informele vergadering? Evenals de Finse regering vraagt hij wat dit betekent voor de legitimiteit en de effectiviteit van de besluitvorming. Wat was het antwoord van de Nederlandse regering daarop? Bij welke voorstellen is het het meest risicovol dat er geen voortgang wordt geboekt?

Ook voor de regering blijft de samenwerking tussen Europol en Eurojust een zorg. Is ter zake vooruitgang geboekt in het overleg?

KLM zit klem tussen de landingsrechten en de privacywetgeving. De vraag is hoe Nederland uit dit vacuüm komt. Hoe ver zijn de onderhandelingen hierover gevorderd? Wat wordt dus de bevoegdheidsgrondslag? Hebben de Amerikanen nog nieuwe eisen gesteld, bijvoorbeeld over het

verstrekken van gegevens aan derde landen? De Nederlandse regering heeft in dezen ook een zekere eigen verantwoordelijkheid. Iedereen ziet wat er gebeurt bij de Canarische Eilanden en de Mediterrane regio (B-punt 9 inzake geïntegreerde strategie voor het beheer van buitengrenzen, inclusief de situatie in de Mediterrane regio en de Canarische Eilanden). Deze tragedie is niet gemakkelijk op te lossen. Toch wordt daarvoor een strategie ontwikkeld en het is heel belangrijk dat Nederland daaraan meedoet. Zo heeft Nederland al expertise aangeboden bij de bewaking. Wat is hierbij het niveau van ambitie van de Nederlandse regering in de JBZ-Raad? Een duidelijke Nederlandse inzet is van belang, gezien de omvang van het probleem. Overigens is er in dit verband al terecht verwezen naar de immigratiestroom uit Oost-Europa en de Balkan. In het kader van B-punt 8 (presentatie van een voorstel tot wijziging van de richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen) zij opgemerkt dat die richtlijn in Nederland nog niet eens geïmplementeerd is. Wat is de voortgang daarbij? Het is namelijk niet zo goed dat Nederland hiermee niet op tijd is. Bij B-punt 12 wordt de zorg van overlap gedeeld. Er geldt nog een apart instemmingsrecht voor uitsluitend het besluit om het bureau in de derde pijler bevoegdheden te geven. Dit komt naast het voorstel tot oprichting van het grondrechtenbureau. De PvdA-fractie wil toch doorgaan, omdat het gaat om gemeenschapsrecht. Het is namelijk van belang dat daarvoor een toets komt. Wat is het oordeel van de regering over de wijze waarop de Europese Commissie is omgegaan met SIS II? Wordt de Kamer nog geïnformeerd over de achtergrond van de vertraging en de gevolgen daarvan? Als het systeem naar meer landen wordt uitgebreid, is het ontbreken van een effectief rechtsmiddel aanleiding tot grote zorg. Dat middel moet dan ook een belangrijk onderdeel zijn van de verordening.

De heer **De Wit** (SP) vraagt of er een toelichting gegeven kan worden op de term «samenspanning» in artikel 3.2 van het kaderbesluit, op grond waarvan de strafmaat wordt verhoogd. Op grond van artikel 4 kan Nederland daar echter weer onderuit.

Ook hij heeft in verband met B-punt 12 de noodkreet gehoord van de heer Van der Linden dat de Assemblée steeds minder geld krijgt. Los daarvan staat dat de Europese Unie zich niet moet bemoeien met de inhoud en de handhaving van de grondrechten; dit is bij uitstek een zaak van de Raad van Europa, dus de Assemblée. Anders zou er een doublure ontstaan. Wil de minister zich evenals de Eerste Kamer duidelijk uitspreken tegen de oprichting van een bureau voor de grondrechten? Is het geen goede oplossing om de EU lid te laten worden van de Raad van Europa? Hij verwijst in verband met B-punt 13 naar het duidelijke advies van de gezamenlijke commissie van de Eerste en de Tweede Kamer over het subsidiariteitsbeginsel. In Nederland is het auteursrecht goed geregeld. Bovendien heeft Nederland het Cybercrime Verdrag ondertekend. Er hoeven dan ook geen nieuwe bevoegdheden te komen. Een belangrijk argument in dit verband is de aangenomen motie-Van Bommel/Weekers (23 490, nr. 424), waarin ook op het risico wordt gewezen van het ontstaan van onevenwichtigheden in het Nederlandse strafstelsel. Daarom moet er niet worden ingestemd met deze richtlijn.

De huidige situatie is dat er niets is geregeld aangaande de passagiersgegevens. Immers, de oude overeenkomst is onderuit gehaald door het Europese Hof en er wordt verder onderhandeld over een nieuwe overeenkomst. Hoe kijkt de minister tegen deze situatie aan? Is de minister bereid om in Europa het standpunt te vertolken dat er geen gegevens mogen worden uitgewisseld vanwege het ontbreken van een juridische grondslag daarvoor? Daarbij komt dat de VS de gegevens, die toch verstrekt zijn, aan derden ter beschikking stelt. Hier maakt de SP-fractie ernstig bezwaar tegen. Kan Nederland dit niet rechtstreeks met de VS regelen? Kan de

Kamer voor 1 november worden geïnformeerd over het verloop van de onderhandelingen?

Naar aanleiding van B-punt 14 (ontwerp-kaderbesluit betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in de lidstaten van de Europese Unie) is de vraag hoe duidelijk wordt dat de goede gegevens beschikbaar komen. Krijgt de Nederlandse rechter het dossier uit het buitenland? Wordt er over dezelfde soort delicten gesproken als in Nederland? Het bewijsrecht en de bewijsvoering spelen hierbij ook een rol. Kan een en ander leiden tot een langere doorlooptijd van strafzaken in Nederland? Hoe verloopt dus de uitwisseling van de strafrechtelijke gegevens? Wat is de visie van de minister in dezen?

Antwoord van de bewindslieden

De **minister van Justitie** merkt op voorhand op dat Nederland in het informeel overleg was vertegenwoordigd door de directeur-generaal, de heer Visser. Het klopt dat daar toen geen ministeriële delegatie aanwezig was.

Gezien de omstandigheden is er de dringende noodzaak dat er op korte termijn een nieuw verdrag komt met de Verenigde Staten over de passagiersgegevens. Op basis van een interne discussie over bevoegdheden is de overeenkomst met de VS namelijk niet meer van kracht. Het zal duidelijk zijn dat het vliegverkeer tussen de EU-landen en de VS niet stil gelegd kan worden. Materieel wilde de Europese Unie graag dezelfde overeenkomst sluiten. Men moet zich overigens wel realiseren dat de Europese Unie de vragende partij is geworden, omdat zij zich zelf van de oorspronkelijke overeenkomst heeft ontdaan. In de JBZ-Raad zal er een gezamenlijk standpunt worden ontwikkeld. Met het oog op de complexe situatie en de nieuwe onderhandelingen kunnen er nu echter geen uitspraken worden gedaan in vervolg op de beantwoording van de mondelinge vragen van mevrouw Karimi.

Wel is er hedenmiddag beraadslaagd in Coreper over het onderhandelingsmandaat. Er kan nu ook niet worden gezegd dat er maar een uitkomst van de onderhandelingen is die voor Nederland acceptabel is. Immers, met een dergelijke uitspraak zouden de onderhandelingen alleen maar gefrustreerd worden, met alle gevolgen van dien. Uiteraard zal de Kamer in de gewone procedure vóór 1 november op de hoogte worden gebracht van de ontwikkelingen.

Voor een dergelijk verdrag geldt de regeling van parlementaire goedkeuring, dus een volledige bevoegdheid. Dit houdt wel in dat het verdrag alvast kan worden uitgevoerd.

Er zijn in dit kader overigens geen adviesaanvragen van KLM/(AirFrance) aan de Nederlandse regering bekend over wat er nu wel of niet gedaan moet worden uit juridisch oogpunt. Dit wil niet zeggen dat hierover met geen enkel onderdeel van de Nederlandse overheid contact is geweest. In ieder geval heeft het kabinet ter zake geen uitspraak gedaan aan het adres van KLM.

Wat betreft A-punt 2g kan worden opgemerkt dat de afspraken over privacy een onderdeel van de samenwerking zijn. Als die niet worden nagekomen, is het aan Eurojust om dat te signaleren. Vervolgens kan de Raad zich daarover uitspreken. Daar het ook een bevoegdheid van Eurojust is om daarover te onderhandelen, staat de Raad op dit punt op afstand.

Over A-punt 2i (voorstel voor een kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit) is al een politiek akkoord bereikt. Het kaderbesluit verplicht de lidstaten tot het strafbaar stellen van hetzij deelneming aan een criminele organisatie hetzij samenspanning. Met artikel 140 van het Wetboek van Strafrecht voldoet Nederland al aan de eerste variant van de bepalingen. Samenspanning heeft iets meer de voorkeur in

landen met rechtsstelsels met een Commonwealth-uitgangspunt. Nieuwe benaderingen in de wetgeving zijn nu evenwel niet aan de orde. Dit volgt ook niet uit dit kaderbesluit met deze alternatieven.

Over de passerelle zijn er uiteenlopende visies en opvattingen. Nederland neemt hierin een pragmatische middenpositie in: natuurlijk zijn er vraagstukken over de Europese besluitvorming die een grondiger bespreking vereisen, maar de samenwerking bij de derde pijler moet wel kunnen werken; men moet dus niet de gevangene worden van de laatste van de 25 lidstaten die het unanimitateitsvereiste exploiteert. Vandaar de constructieve benadering van Nederland in dezen. Daar dit punt niet afgeconcludeerd wordt in de Raad, zal er nog ruimschoots gelegenheid zijn om over elk onderdeel van gedachten te wisselen met de Kamer.

In Tampere zijn Eurojust en Europol niet aan de orde geweest.

Bij B-punt 10 over SIS II wordt er verwezen naar een brief ter zake (ad 6) in verband met de vraag over een eventuele uitbreiding van het recht op toegang tot de gegevens. Overigens is het beroep tegen de signalering wederom opgenomen. Tevens is er verwezen naar de rol van het Hof van Justitie. Bovendien is er sprake van een samenloop van eerste en derde pijler. Dat wat betrekking heeft op de eerste pijler, valt onder de verordening en daarvoor geldt de verordeningprocedure: geen instemmingsrecht. Dat wat onder de derde pijler valt, heeft betrekking op de strafrechtelijke procedures; dat zit in het besluit. Gisteren is er conform de reeds bekende uitgangspunten in Coreper overeenstemming bereikt over zowel de verordening als het besluit inzake SIS II.

Er is sprake van een voorbehoud door de Eerste Kamer bij het grondrechtenagentschap (B-punt 12). Daarover is een brief ontvangen van de voorzitter van de bijzondere commissie voor de JBZ-Raad, de heer Engels, en van de voorzitter van de commissie voor Europese Samenwerkingsorganisaties, de heer Van der Linden. Het zij vooropgesteld dat grondrechten belangrijk zijn, maar Nederland is van mening dat dit niet te ver moet gaan: vandaar een beperking van het geografische mandaat van het agentschap tot dat van de lidstaten en een beperking tot het werkkterrein van het Unierecht, alsook een adequate vertegenwoordiging van de Raad van Europa in de structuur van het agentschap om dubbel werk te voorkomen. Dit is wat genuanceerder dan de mening dat de Europese Unie beter functioneert naarmate zij zich verder houdt van de grondrechten. Enkele woordvoerders hebben bij een ander punt aangegeven dat er onder andere bij het kaderbesluit aan bescherming van grondrechten gedaan moet worden. De gedachte spreekt hem daarom aan dat er een bijdrage wordt geleverd aan een betere bescherming van de grondrechten door toetreding van de Europese Unie tot het EVRM, maar daarmee is het werk nog niet gedaan. Er is dus, zoals al terecht is opgemerkt, wel degelijk een taak op dit vlak op het niveau van het gemeenschaps- c.q. unierecht. Om die reden heeft Nederland altijd gepleit voor een rol van het Hof van Justitie ter zake. Het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie c.q. Gemeenschap is overgenomen in de tweede conventie.

De lidstaten hebben in twee lagen een grondrechtenbescherming: die van henzelf en die van het EVRM. Daarnaast moet er iets worden gedaan aan grondrechtenbescherming van de Unie c.q. Gemeenschap met eigen bevoegdheden. Dit is een afdekken in eigen huis, voordat het klachtrecht aan de orde komt bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Dit is ook van belang met het oog op een effectieve bescherming van grondrechten. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft te maken met een gigantische werkdruk. Dit punt moet dan ook niet uitsluitend worden gezien als uithuisplaatsing van de grondrechten.

Als de Unie c.q. Gemeenschap niet tot het EVRM kan toetreden, zal er een alternatief moeten zijn voor de specifieke terreinen. In het via het referendum afgewezen verdrag was in beide voorzien: een eigen bescherming van de grondrechten en de mogelijkheid ofte wel de opdracht om tot het

EVRM toe te treden. Na het bindende advies van het Hof van Justitie ontbreekt evenwel die laatste mogelijkheid. Dit is dus de huidige situatie. In verband met B-punt 13 zijn de standpunten naar aanleiding van de subsidiariteitstoets van beide Kamers bekend. Er is nog een zaak aanhangig bij het Hof van Justitie. Uit het arrest van het Hof inzake de milieustrafbepaling zal moeten blijken of de commissie een en ander goed heeft geïnterpreteerd. Het heeft geen zin om daarover standpunten in te nemen, evenmin over de wenselijkheid van een bepaling inzake intellectuele eigendomsrechten, nu er niets voorligt dat tot besluitvorming kan leiden. Er zijn overigens nog wel argumenten aan te voeren ter zake van de onwenselijkheid van het op de, soms zeer zichtbare, zwarte markt brengen van imitatieproducten. Daartegen wordt niet effectief opgetreden. Misschien is er toch een Nederlands belang om dat niet helemaal op zijn beloop te laten.

Naar aanleiding van B-punt 14 kan gemeld worden dat de uitwisseling van gegevens uit internationale strafregisters een bijzondere prioriteit in de Europese Unie heeft. Dat is nu al mogelijk op basis van de bestaande verdragen, maar er dient gestreefd te worden naar een geautomatiseerd systeem, waarmee de gegevens eenvoudig kunnen worden uitgewisseld. Er is van Nederlandse zijde al een geautomatiseerd systeem in gebruik gesteld met gegevens ten behoeve van Eurojust. Als het gaat om het benutten in strafrechtelijke procedures blijven de bestaande bepalingen over toestemming en rechtmatigheid uiteraard van kracht. Net zoals in nationale gevallen zal de rechter moeten beschikken over een uittreksel uit het buitenlandse strafregister. Het is niet de bedoeling dat dit tot langere doorlooptijden leidt.

De **minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie** deelt mee dat de richtlijn (B-punt 8) morgen als hamerstuk in de Kamer geagendeerd is. De inwerkingtreding van de wetswijziging en de notificatie van de implementatie moeten voor het einde van dit jaar mogelijk zijn.

De Mediterrane regio en Noord-Afrika vormen een deel van de buitengrenzen; een ander deel is Oost-Europa. Een andere belangrijke migratieroute loopt namelijk via de Balkan. Het standpunt van de regering is dat deze migratieroutes niet genegeerd mogen worden. Nederland heeft hiervoor met succes geijverd, alsook voor de achterliggende oorzaken. Er kan gedacht worden aan de push- en pull-factoren, de ontwikkeling in landen van herkomst en in transitlanden, de ongelijkheden in de regelgeving in de bestemmingslanden en de regularisaties in de lidstaten. In de onlangs gehouden informele raad heeft Nederland daar aandacht voor gevraagd. Deze punten zijn ook opgenomen in de raadsconclusies ten behoeve van de Mediterrane zeegebieden.

De rapid border intervention teams zijn als nieuw initiatief gehonoreerd. Dit punt wordt nader ingevuld.

De financiële middelen, die door de Zuid-Europese lidstaten gezocht zijn, zullen binnen de bestaande kaders gevonden moeten worden.

Er wordt voorts voor beheer aan de buitengrenzen gewerkt aan samenwerking met derde landen. Dat is heel belangrijk om illegale immigratie tegen te gaan. Institutionele capaciteitsopbouw en bescherming in de regio zijn daarbij belangrijke onderdelen. Er worden daartoe onder meer gezamenlijke acties opgezet en trainingen verzorgd. Tegen deze achtergrond is het belangrijk dat de landen van herkomst, de transitlanden en de bestemmingslanden een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben om illegale immigratie te bestrijden. Op die drie fronten moeten daartoe dus maatregelen genomen worden. Wanneer dat niet gebeurt, moeten die landen daarop aangesproken kunnen worden volgens het carrot and stick principe.

Het is ook van belang dat er vooruitgang wordt geboekt in de «réadmission»-onderhandelingen met Marokko en Algerije. Al deze punten zijn opgenomen in de raadsconclusies.

Nadere gedachtewisseling

Mevrouw **Özütok** (GroenLinks) zal, afhankelijk van het verloop van de JBZ-Raad, over de overeenkomst inzake uitwisseling van passagiersgegevens zo nodig volgende week een motie indienen bij een nog aan te vragen VAO over dit onderwerp.

De heer **De Wit** (SP) vraagt vanaf welk moment het gaat spelen, dat de gegevens uit het buitenland aan Nederland verschaft worden. Wordt er bij een aanhouding in Nederland voor een futiliteit al direct naar het strafblad in het buitenland gekeken of gebeurt dit pas wanneer iemand gearresteerd is in Nederland in verband met een strafzaak en daarvoor voor de rechter verschijnt? Wordt dan in alle gevallen naar het buitenland gekeken?

De **minister van Justitie** antwoordt dat er in het stadium van een aanhouding al behoefte aan informatie kan zijn om te kunnen bepalen of er meer aan de hand is. Over de precieze uitwerking in de regeling wordt de Kamer op een ander moment geïnformeerd, en wel om juridische onduidelijkheden te voorkomen.

De **voorzitter** vat het standpunt van de Kamer over de beslispunten als volgt samen.

- A-punt 2i (kaderbesluit ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit) vormt voor de Kamer geen probleem.
- Bij B-punt 12 (oprichting van een bureau voor de grondrechten) maken de VVD- en de SP-fractie een voorbehoud conform de formulering van de zijde van de Eerste Kamer.
- Bij B-punt 13 (richtlijn inzake strafrechtelijke maatregelen ter handhaving van intellectuele eigendomsrechten) wordt het standpunt van de regering onderschreven.
- Bij B-punt 14 (ontwerp-kaderbesluit betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in de lidstaten van de Europese Unie) wordt geen voorbehoud gemaakt.

De voorzitter van de vaste commissie voor Justitie,
De Pater-van der Meer

Adjunct-griffier van de vaste commissie voor Justitie,
Van Bommel